

Daruri spirituale pentru evanghelizare și mărturie personală

Comentariu de Alejandro Bullon

Buna dragul meu!

Dumnezeu este un Tata iubitor, minunat și plin de compasiune. Atunci când ne-a incredintat misiunea, nu ne-a dat doar aceasta ci și metoda de lucru. El ne-a echipat potrivit necesitatilor împlinirii misiunii. Nu ne-a spus pur și simplu: “Mergeti și predicati evanghelia”, ci ne-a dotat cu daruri care ne vor ajuta în împlinirea acestei misiuni. Iată ce ne spune Petru în 1 Petru 4,10:

“¹⁰Ca niște buni ispravnici ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din voi să slujească altora după darul, pe care l-a primit.”

Sa analizam câteva gânduri din acest text.

În primul rând: “fiecare” – adică, în alte cuvinte, nimeni nu poate rămâne pe dinafară. Nimeni nu poate fi omis sau să se treacă cu vederea darul său. Nimeni nu poate să se sustragă misiunii sub pretextul că el n-a primit nici un dar. Pentru că fiecare a primit cel puțin un dar.

Al doilea gând: darurile sunt, au fost date pentru ca să fie utilizate în folosul altora. Nimeni nu poate să folosească darurile numai pentru el. Domnul a capacitat pe fiecare creștin pentru că fiecare să poată îndeplini misiunea Sa. Și cum am văzut, misiunea fiecăruia constă în proclamarea vestilor bune ale Evangheliei. Adică a aduce o persoană la Hristos.

În al treilea gând: suntem administratori ai bunurilor lui Dumnezeu, grație harului Său. Am primit diferite daruri tocmai pentru a putea atinge inimile persoanelor care sunt împrejurul nostru. Și putem face aceasta în felurite maniere, în raport cu varietatea darurilor incredintate Bisericii.

Înainte de a merge mai departe în studiul nostru, este necesar să facem distincție între daruri și necesitățile vitale ale experienței creștine. Să vă explic: studiul Bibliei, rugăciunea zilnică și lucrarea de a aduce suflete la Hristos, nu sunt daruri, ci necesități vitale ale experienței creștine. O persoană care nu ia în serios aceste trei lucruri este condamnată la moarte spirituală sigură. Nu are cum să fie vie o persoană care nu studiază Biblia, nu se roagă și nu lucrează pentru salvarea altora. Și mai mult chiar, acestea trei funcționează întotdeauna împreună. Sunt ca o funie împletită în trei. Numai două nu au prea mare valoare. Ca să funcționeze intra-devar, trebuie să fie toate trei împreună. Majoritatea creștinilor se dedica rugăciunii și studiului Scripturii, dar nu aduc pe nimeni la Hristos. Această atitudine e periculoasă, pentru că iată ce ne spune Spiritul Profetic în cartea “Servicii Creștine” pagina 127:

“*Unica formă de a crește în har este aceea de a realiza cu cel mai mare interes, lucrarea pe care Hristos ne-a incredintat-o*”

Iată un alt citat din Review and Herald din 22 mai 1888:

“*Multi se apropie de ziua Domnului fără a face nimic, sustragându-se de la această obligație. Și ca urmare al acestui fapt sunt pitici din punct de vedere religios.*”

Un alt citat din cartea “ Servicii Crestine” pag 113:

“ Se afla in mare pericol acei ce fac putin sau nimic pentru Hristos. Harul lui Dumnezeu nu va zăbovi mult timp in sufletul aceluia care avand mari privilegii si oportunitati, ramane in tacere. “

Asa ca dragul meu, este suficient de clar ca, a aduce o persoana la Hristos nu este un dar, ci este o necesitate spirituala. Nu exista nici o posibilitate de a creste fara a face aceasta.

Si darurile? Darurile slujesc pentru adorare si slujire in Biserica, cat si la lucrarea de marturisire, ca de exemplu cel care a primit darul invatarii, poate oferi studii Biblice. Cel care a primit darul de a fi comunicativ, poate iesi sa distribuie literatura pentru necunoscuti.

Sa trecem la cea de a doua parte a studiului. Vom vorbi aici despre Duhul Sfant care cheama si doteaza pe crestini pentru lucrarea din Biserica si cea misionara.

Duhul Sfant este cel care ne inzestreaza cu daruri si face lucrul acesta potrivit criteriilor Sale. Mie de exemplu mi-ar fi placut sa am o voce frumoasa pentru a canta, dar in schimb, Domnul m-a chemat sa fac lucrarea de evanghelizare. Adica vreau sa spun ca darurile nu depind de dorintele noastre. Trebuie sa fim constienti de scopul pentru care Duhul Sfant ne-a dotat. De exemplu, sunt persoane care cred ca Dumnezeu le-a dat darul conducerii pentru simplu fapt ca le place sa porunceasca, si atunci doresc sa fie lideri. Dar timpul este cel care demonstreaza ca de fapt niciodata n-au fost chemati, nici capacitati pentru acesta slujba.

In Faptele Apostolilor 13,2.3 ni se spun urmatoarele:

“Pe când slujeau Domnului și posteau, Duhul Sfânt a zis: "Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și pe Saul pentru lucrarea la care i-am chemat."

Atunci, după ce au postit și s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei, și i-au lăsat să plece. “

Din acest verset reiese ca Pavel si Barnaba deja lucrau pentru Dumnezeu, atunci au fost chemati si pusi de-o parte de catre Duhul Sfant. Aici putem intelege foarte clar ca darurile pot fi folosite in slujba lui Dumnezeu chiar daca nu am fost chemati in mod special. Exista persoane care asteapta ca sa fie nimate in mod expres intr-o functie pentru ca sa-si puna la lucru darurile. Dar Pavel si Barnaba, desi inca nu fusesera chemati pentru lucrare, ei deja lucrau punandu-si darurile la schimbator in slujba lui Dumnezeu.

In cea de-a treia parte a lectiei vom studia despre importanta descoperirii darurilor spirituale.

Descoperirea darurilor spirituale se realizeaza in timpul slujirii pentru Dumnezeu. Biblia este suficient de clara atunci cand ne spune ca Duhul lui Dumnezeu decide ce fel de daruri sa dea si cui sa dea. Nu toti vor primi darul pe care si-l doresc. Pavel le-a spus credinciosilor din Corint, ca daca ei isi doresc cu adevarat sa primeasca daruri, vor trebui sa lase la o parte fascinatia lor pentru darurile extraordinare si iesite din comun. Iar in schimb sa-si doreasca mai mult daruri dupa planul lui Dumnezeu, ca de exemplu darul profetiei. Adica darul de a intelege mesajul Scripturii si capacitatea de a-l face inteles si altora. Aceasta este confirmata in urmatoarele versete: 1 Cor 12,28-31:

“Și Dumnezeu a rânduit în Biserică, întâi, apostoli; al doilea, prooroci; al treilea, învățători; apoi, pe cei ce au darul minunilor; apoi pe cei ce au darul tămăduirilor, ajutorărilor, cârmuirilor, și vorbirii în felurite limbi.

²⁸Oare toți sunt apostoli? Toți sunt prooroci? Toți sunt învățători? Toți sunt făcători de minuni?

³⁰Toți au darul tălmăcirilor? Toți vorbesc în alte limbi? Toți tălmăcesc?

³¹Umblați dar după darurile cele mai bune. Și vă voi arăta o cale nespus mai bună. “

De ce le dădea Pavel acest sfat? De ce să umble după darurile cele mai bune? Adică ei deja au primit darurile lor, de ce să mai caute altele? La fel cum Solomon a cerut înțelepciune ca să judece problemele poporului, la fel e dispus Dumnezeu să ofere daruri Bisericii Sale. Dar chiar și așa, aceste daruri sunt distribuite de Duhul Sfânt după cum voiește și nu după cum dorim noi. Probabil, pur și simplu pentru că cei din Corint să uite de fascinația lor pentru daruri iesite din comun și să-și centreze atenția asupra acelor daruri care într-adevăr sunt utile. Dacă fiecare creștin primea același daruri, atunci Biserica ar fi avut de suferit din cauza lipsei altor daruri atât de necesare slujirii ca întreg.

Descoperirea darurilor spirituale este importantă. Un lucru este clar, că atunci când Dumnezeu trimite, El și echipează persoana respectivă cu darurile de care are nevoie. Dacă El ne trimite pentru a mărturisi și pentru a împărtăși adevărul, ne va și înzestra cu darurile necesare realizării acestei lucrări. Poate că nu ești la fel de dotat ca și alții în ceea ce privește evanghelizarea, dar Dumnezeu ne trimite pe toți să mărturisim și să împărtășim adevărul pentru a crește spiritual.

De aceea, eu trebuie să mă pregătesc pentru a mărturisi, indiferent dacă sunt dotat cu darul evanghelizării sau nu.

În al doilea rând, am văzut multe persoane care au puțin în ceea ce privește darul muzicii și care ajung să devină muzicieni cu mult mai buni decât acei care au fost dotați în mod natural. Și aceasta pentru simplul fapt că au fost deosebit de perseverenți și au muncit foarte mult și cu mult determinare.

Așa că, un creștin care manifestă multă determinare și se străduiește să învețe Cuvântul lui Dumnezeu, dezvoltând abilitatea sa de a învăța și pe alții, acceptând oportunitățile de a face acest lucru, poate ajunge, cu siguranță, un profesor cu mult mai bun decât cel care a primit acest dar, dar care l-a dezapreciat.

În final, în procesul de descoperire a darurilor tale spirituale 1 Corinteni 12,31 spune că *“ să umblăm după darurile cele mai bune ”*. Tu poți primi un dar din partea lui Dumnezeu dacă vei continua să lucrezi cu multă feroare în această arie. El poate să ți-l dea ca pe un dar spiritual, deși în același timp poți să-ți dai seama că ai putea sluji pe Dumnezeu cu mult mai bine cu un alt dar care deja ți-a fost dat.

Indiferent în ce măsură ai fost dotat cu un anumit dar, ești chemat să dezvolti și celelalte daruri menționate în lista din 1 Corinteni 12. De exemplu: toți trebuie să fim ospitalieri, miloși, slujindu-ne unii altora, evanghelizăm indiferent dacă avem sau nu aceste daruri spirituale. Și aceasta cu scopul de a sluji altora, inspirați de dragostea divină. Atunci numele Domnului va fi glorificat, Biserica va crește, iar noi vom fi recompensați. Dumnezeu ne promite că în măsură în care nu vom desface făcând voia Sa, El ne va împlini dorințele inimilor noastre. Aceasta ne spun și urmatoarele texte din Psalmii 37,4.5:

“ Domnul să-ți fie desfătarea, și El îți va da tot ce-ți dorește inima. ”

“ Încredințează-ți soarta în mâna Domnului, încrede-te în El, și El va lucra, ”

Ceea ce trebuie să fie clar pentru mintea noastră este faptul că nu contează darul pe care l-am primit pentru edificarea trupului Bisericii lui Hristos, toți avem nevoie de a aduce o persoană la Hristos, și că acesta nu depinde de daruri.

Ideea anterioara o gasim dezvoltata in partea a patra a studiului. De exemplu, eu nu pot spune ca nu am darul de a ma ruga, iar in consecinta sa nu ma mai rog. Pentru ca daca nu ma mai rog, voi muri din punct de vedere spiritual. Nu pot spune ca nu am primit darul studierii Bibliei, pentru ca daca nu voi studia voi muri de asemenea. Nu pot spune ca nu am primit darul de a aduce pe cineva la Hristos, pentru ca daca n-o voi face, viata mea spirituala va disparea cu siguranta. Deci, studiul zilnic, rugaciunea zilnica si lucrarea cu altii nu sunt daruri ci necesitati spirituale. Bineinteles ca in lucrarea de castigare de suflete pentru Hristos, darurile pe care le-am primit ma pot ajuta, dar independent de primirea sau neprimirea unui dar spiritual, eu trebuie sa aduc persoane la Hristos cu scopul de a creste in viata ea spirituala.

Ajungem la finalul lectiei, vorbind despre darurile spirituale si responsabilitatea crestinului. Romani 12, 1Corinteni 12 si Efeseni 4, sunt trei capitole ale Bibliei care vorbesc despre darurile spirituale. Ceea ce este interesant este faptul ca ni se vorbeste despre darurile spirituale in contextul imaginii trupului lui Hristos. Intr-un trup, fiecare organ indeplineste o functie. Daca intr-o zi inima, plamanul sau rinichiul decid sa nu mai functioneze este atat de clar ca tot organismul este in mare pericol. Acesta demonstreza importanta indeplinirii fidele a responsabilitatilor. Toti suntem importanti, indiferent de darul pe care l-am primit.

Intr-o zi, in timpul unui seminar, o batranica mi-a zis:

- Ce sunt eu in trupul lui Hristos? Poate un firisor de par.

Adica, vroia sa spuna ca e lipsita de importanta. Asa este,... poti sa pari un simplu fir de par, dar daca imi vei spune mie acesta, (si cum pe zi ce trece am tot mai putin par), de fiecare data cand ma uit in oglinda, iti marturisez ca pentru mine fiecare fir de par ce ramane este un adevarat tezaur.

Da, toti suntem importanti. Chiar daca suntem mici si aparent neimportanti, atat cat suntem parte din trupul lui Hristos, trebuie sa ne bucuram de marea onoare oferita si sa ii cerem Duhului Sfânt sa ne descopere darurile, iar prin puterea primita de la El sa ni le dezvoltam de asa maniera incat in interdependenta cu ceilalti membrii, sa formam minunata Sa Biserica.

Faptul ca Dumnezeu ne-a dat un dar special nu reprezinta o autorizatie de a lucra independent de trupul Bisericii. Aceasta inseamna sa fii disciplinat. Eu nu pot face dupa capul meu ce vreau fara un plan si acceptul Bisericii. Acesta inseamna sa administram cu intelepciune darul lui Dumnezeu. Cum eu sunt parte a trupului, trebuie sa ma misc in acord cu restul trupului. Nu pot face ceea ce vreau. Aici se afla pericolul pentru persoanele care primesc mai multe daruri. Pentru ca acestia sunt ispititi de a lucra pe cont propriu inafara armoniei generale a Bisericii, iar astfel se lanseaza pe un teren periculos.

Dumnezeu sa te binecuvanteze dragul meu! Tu esti o persoana minunata pe care Dumnezeu a inzestrat-o cu daruri speciale. Unora, le-a dat 5, altora 3 iar altora 1, dar toti am primit daruri, si indiferent daca am primit mult sau putin, important este sa le punem in slujba lui Dumnezeu si pentru terminare misiunii incredintate.

Amin!